

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Foi'a acést'a ese tóta Marti sér'a, — dér' prenumerationile se prímesecu in tóte dilele.

Pretul pentru Ostrunguri'a: pre anu 8 li, pre $\frac{1}{2}$ de anu 4 li, pre unu trilunii 2 li, éra pentru Strainetul: pre anu 10 li, pre $\frac{1}{2}$ de anu 5 li, pre unu trilunii 2 li, 50 cr. in v. a. Unu exemplar in costa 15 cr.

Tóte siodianie sì banii de prenumeratiune sunt de a se tramite la Redactiunea diurnalului:

Aradu, Strat'a Teleki-ana, nrul 27.

Insertiunile se priimescu cu 7 cr. de linia, si 30 cr. tacse timbrale.

Ho inca unu picu, să inchiaemu vorb'a!

Am invetiatu d'in carte si am vediutu in lume, că au fostu si sunt ómeni, cari se aréta acusí mari, acusí éra-si pitici.

Am urmatu si eu acestu exemplu. 2—3. septemani „nu me mai aflai in stare normale“ neci dupa minte, neci dupa anima,“ pare că ar fi intrat intru mine duhulu lui „Priculiciu“ (ierte-lu Ddieu, de cumiva va fi fostu avendu) si pare că me ar fi ajunsu blastemulu lui „Cocosiú rosiú“; caci deodata me prefacusem in unu piticottu, si de odata érasu me aretasem, ca unu uriesiu. . . .

Un'a deosebire inse totu-si a remasu intre mine si ómenii cei schimbatiiosi. Cà-ci pone candu ómenii aretandu-se d'in mari — pitici, ori intorsu, totu de odata si-schimba si naravulu; eu inse in ciud'a metamorfozelor nu m'am mai schimbatu la facie!

Ei déra acum ajunga ni metamorfosarile.

Sà se scia déra ceea ce eu o sciu, că precum vedeti, vi-o spunu, ca sà-o sciti, că: „éra-si me aflu acum in stare normale si dupa minte si dupa anima!“

Ceea ce vi-o poftescu si Dvóstra!

Eu:

„Gur'a Satului.“

Proverbii moderne.

Spune-mi cu cine te insocfesci,
Si sà-ti spunu, că cine esci!

Capulu plecatu nu-lu taia sabi'a — lui Tus'a,

Melulu blandu suge la dóue — oficii.

Svara nationalnica, séu

Bani topiti.

— Poema asociatineana, in trei canturi. —

(Dedicata unei Directiuni de bani topitoria.)

Cantulu I.

Svara! Svara! Svara!

In anii, candu d'in tiéra perì sil'a nemtisescă,
Si unii prosti sperase, că fi éri nemnisiéscă;
Candu fiili vechiei Rome pareau toti tigrii, lei,
Eroi de lumea mare si pui de semi-dieei;
Candu toti voiau sà fia politici, diplomiati,
Si-abie se mai afise in tiéra renegati;
Pe scurtu, candu toti credura, că, Dieu, va si mai bine,
Cà sterge-s'oru finantii c'a fi constitutiune. . . .
O veste se latise, cà-elit'a ardeléna,
Sà scape de-ntunerecu si curs'a cea violéna
In fine, dupa lupte si multa-abnegatiune,
Facutu-a pentru frati si o Asociatiune.

Si-acést'a veste buna ori unde petrundea,
Pe toti romanii vrednici ii insufletia.
Dér' . . . sciti, — precum e 'n lume, — asiè si pe atunci,
Aflatu-s'au guratici, ce fugu de dreptu si munci,
Si, — vedi Dómne, — s'arete, că ei sunt mai svatosi,
Mai harnici si mai vilfasi si mai politicosi,
Facutu-au gura mare dicendu: „Ce? ardelenii
Sà fia mai cu rîvna, decâtua noi ungureni?
Nu, nu, ar fi rusine, sà fîmu noi mai nemernici,
Candu lumea ne cunoscé de-avutu si de poternici. . . .
La ce sà ne demitemu si sà ni facemu valu,
Amblandu de a nebun'a pr'in codrii d'in Ardélu?
Mai bine, haid' sà facemu Apelu cătra natiune,
Stringendu la bani, si-avè-vomu si noi Asociatiune!“

„Asie, asie sà fia, sà stringemu vravu de bani,“
— Disceau cu neastemperu si focu multi aradani.
„Asie, da-asie sà fia“ — strigau căti-va crisiensi,
„Asie!“ — continuara si unii banatieni.

Cantulu II.

Boni! Boni! Boni!

Sî glasulu loru petrunsu-a in munti sî pe campii,
Sî-a datu chiaru sî de echo la sute sî la mii.
Sî fratii d'in departe saltandu cu bucuria,
(Câ-ci, vedi, multi nu sciura ce-e póm'a de cania,) S'arete zelu, vointia sî mai presusu iubire,
Cantau osan'a, laude sî imne de marire.

Sî deci ca tóta tréb'a sà fia cu forfoiu —
Facutu-s'au apeluri sî scrisu-s'au pr'in foi:
Că éta aradanii, cricenii, banatieneii
C'o vorba mai moderna, bravi falnici ungureni,
Voru face svatu de tiéra, cu scopu de a fondá
O mare-Asociatíune, ce multu va lumiñá
Poporulu ce jacuse in mare 'ntunecime
De dieci de ani, de secle, ba tocm'a d'in vecchime,
Deci iute sà alerge romanii, micu sî mare,
Sajunga fia-care la-Aradu la consultare.

Sî strinsu-s'au ca nuorii preoti, mireni, plugari,
Fiscaresi, domni de lege si alti multi carturari,
Sî svatulu hotaritua cu mare 'nsufletire:
Că da, sà se fondeze, spre-a domniloru nimire,
Sî-o alta-Asociatíune, numita „aradana“,
De sinestatatoria, eu vîlfa unguréna. . . .
Sî dreptu doréda viuu de-a ei constitutiune,
Alesu-s'au indata unu Capu sî-o Directiune.

A-poi cu mare svara s'a datu lumei de scire,
Calea Directiune sî pana la 'ntarire,
Priimî-va banisforii, ce fratii voru tramite,
Scriendu pe fia-care in lista si dandu cuite,
Adica: sà se scie si toti cu toti sà crédia,
Calea pan' la unulu cu Capulu, garantéa.

Sî fratii de unu sange mai toti, ba toti crediura,
Cà-su drepte ce cetira si cele ce-audîra;
Deci strinsu-au la parale in auru si argintu,
Arama si 'n bancnote, sacrandu spre scopulu santu.
Sî 'n cát-i-va ani, cu grab'a, Directi'a-a 'ncassatu,
O suma colosală, càt neci nu s'a speratu!

Avendu dér' matadorii parale potrivite. . . .
Croitu-au deci la plâti mari si spese pe'ntrecute. . . .
A-poi in tóta lun'a tienieu siedintia mica,
La anu siedintia mare,—dér' candu colo? . . . nemica...
Si 'n fine, s'amutiésca pe cei opunatori. . . .
Facutu-au protocole si vravuri de scrisori. . . .
Incàtu lumea credula, cu-o céta de nebuni,
Erá pe-ací sà créda, cà tote-su de bani buni. . . .

Cantulu III.

Hu'a! Hu'a! Hu'a!

Dér' éta, éta, 'n urma a datu cuiulu d'in saeu,
Cà-ci fam'a-afûrisita, — ce-a fostu si-e mare dracu, —
Vorbiá, cà Directiunea de bani s'a usiûratu,
Cà itiele-i de-o vreme pré multu s'a incurcatu,
Si alte vorbe slabe, ce nu se pré potu spune,
Cà-ci, sciti, lumea-e cam siôda... a-poi mi-e sî rusine...
Destulu si-ti-e bogátu, cà a mersu ueste pr'in tiéra,
Cà unulu de la mësa, cam scii... cà-e lungu la ghiéra...

Deci unii ispitira, sà afle unde-e bub'a?
Sà prinda pecatosii, sà-i védia tóta lumea. . . .
Dér' vai! ispitatorii aflatu-au. . . . br. . . . aflatu. . . .
Nemic'a Fiti pe pace. . . . cà-ci tóte-su in curat...
Directi'a e 'n pace . . . si actele 'n pulpitu . . .
Sî membrii 'n tóta lumea... ér' banii — s'a topit...

Gur'a Satului.

Franziska Anna

Rugatiunea romaniloru depe septemana.

Stihu 6.

„Sî insu-sî va dâ putere sî intarire pcporului seu; binecuvantatu e Dumnedieu!“

Corespondintie.

I.

Scrisorile secrete ale lui Franz Pleischäffer către Gur'a Satului.

Svind Anna schel tiner, linga abrobe Svind Anna hel padron, (kare kemât la voi Gunnau¹⁾) in Anele 1875, Bost Graschunul.

Tumnieluj Schupun Cura von Saduluj!

Ieste Interes de Zare, kum fost aleschera pe Opligatu la noj, schi kum noj pene amu nu schiut maj mult, numaj ke fost 3 Kanditisde.

Zum beischpil, una fost la voj, kare fasche Sche-setoare schi spunje la ele Fulgan; dara la noj fost mai ku schpeculation, ke pus doj Kandidate, — una fost Piro, esta Wom jeste, schtiij kum spunje la noj nix Deuscht, — ke nu dat la njime njimik; — aber fost la al dojile Domn Pohosch, kare este Domn dje Pamund la Filakos, hesta fost ser prav, la hest pus noj Oplikat; apoj kum fokut noj pa jel Oplikat, nu schiut pane akuma, kind Gortesch, kare fost maj mare, tokut Sfate, schi spunje el unu pa altu afare. Asta Gortesch fost Schupun Notär, kare kiame la jèle Palagyie, Nume ka la Fetele, aber el este tot Wom, ke inke fost schi Kovasch, oder Schlosser. Alta Gortesch mare fost Herr Richter nost, adika Pirou, kare kiama la el Magyar, aber dje ascheje tot este jel Schwab brost kum la minje.

Fost dara asche, ke Domnu schel prava Pohosch spus la Herr Richter Magyar, se fasche Gorteschie kum treba, jel bladeschite ku Panj multe. Descht Schupun Magyar focut Rechnung, kare spunje la el conto 3000 Sloz ö. w. spunje tri mie la Sloz imperatesche, schi apoj asta dus Conto la Domn Pohosch; asta nu spus nix, aber kindit, ke fi pre mult, descht spus la Schupunul Notär, kese vedje Sogata hesta este direkt? Schi Schupun Notär kesit, ke nuj richtig, schi spus ke nu 3000 Sloz, sonder 300 Sloz fost numaj munkat schi peut la Woamenjile. Atunsch Domn Pohosch kemât pa Richter la el schi spus la jel plastimat, ke undje munkat schi peut Woamenjile 3000 Sloz, ke nu vedje maj njime Kras, ²⁾ schi apoj frut la Pirou skos okj ku 300 Sloz. Aber Pirou nost inke este mare Kinje schi tare la Kap, aschedare nu frut brimi banile schi finit la Gasa luj schi fokut dischputir ku Schupun Notär, apoj fokut Sgrisore lungela Vicigeschban, Schupunul Dapandy; noch-den Schupun Vicigeschban spus la Domnule Pirou mulzam zbos la Sluschpe, ke jel suschendir.

Domnule Richter spus, ke nix Deutsch, ke jel nu sgulta la Vicigeschban, ke jèle peut, la pus la Oplikat, bei Schuster Franz la Brins ³⁾ Bruderschaft, apoj jel nu gabeda 3000 Sloz sche scherut, jel dare spunje sus la kit sbekulation vagut schi Vicigeschban. Akum dare jeste tare ro.

Asta sgris jo la Tumita, numaj se nu sbunjje pa minje la njime, ka fi asta gebublizirt, kend finje la Criminalule

Jo romunje la vostru

Fortat richtig:
Franzi Pleischäffer,
Schob brost de la Svind Anna.

¹⁾ = Comlausia. ²⁾ = Grasu. ³⁾ = Prandiu.

II.

(D'in a-fore „La redactorulu dela „Gur'a Satului“ **Colecța de abonanti!!!** — A! . . . sarii d'in pele de bucuria. Taci, că a fi bine, gandeam in mine. Dér d'in laintru ce să vedi — — uf! Ecă o:) Iubite bade Gur'a Satului!

In nrii in cari mi te-ai facutu cătu unu piticu, a-poi érasi te-ai intinsu cătu unu uriesiu, am cetitul lacremarea cinstiei tale in protiv'a nepasarei strane-potiloru lui Traianu sî pe terenulu litoraliu; pr'in ce misicatu in fal'a mea rimlenésca numai decătu mi insielai bót'a sî cu *corect'a de mila* sub suóra, pornii, ca sà-ti cascigu prenumeranti, ca a-poi sî eu sà fiu scutitu de „*di, sà nu-ți dicu*“, sî pr'in ce sà nadesdescu, că nu vei desnadesdui, ci vei continuá sî pe mai departe cu tóc'a, baremu inca 15 ani. Dér iérta-me sà-ti facu sî o observatia cu manum propriumulu meu, că adica-te cinsti'a ta, in vremea de acum'a ai trebuí sà fi mai molcomoiu sî nu asîe de poftitoriu, pentru-că nu totu omulu are voia de a ceti sî scrie la Gur'a Satului, ma ar trebuí, ca inca sà fi cu o léca mai mare recunoscintia facie de norodulu romanescu, pentru-că, vedi, acea trebue sà-o scii, că romanii ori cumu, cumu nu, ei totusi au cetitul foi'a cinstiei tale acum'a de 15 ani sî acést'a numai sî numai dtale 'ti face cinste mai mare, că-ci ca sî rectore de fóia ti-ai slusibitu mai a tri'a parte d'in jubileu, a-poi ast'a e ceva frumosu sî bunu la gustare.

Deci déra éta-me, dupa multa truda sî chinaiu, vinu, — sî pana vei capetá sî d'in alte parti, — ati presentá urmatori'a:

Corecta de prenumeratiune

la diuariulu cinstiei tale pe anulu venitoriu 1876. d'in comunele I. F. H. Cr. B. D. I...lu Z. A. Br. sî opidulu B. precumur urméraza :

A. C. not. suspendatu, dice că-e cumnatu secundariu cu fratele lui „Gur'a Satului“, deci pe bas'a relatiunelor consanguine se abonéza gratis.

N. U. invetiatoriu, pe bas'a atestatului de paupertate a-cí sub %. alaturatu, se abonéza gratis.

T. B. preotu, fóia nu o pôte prenumera cu bani, pentru-că in anulu curgatoriu nu a potutu ferbe numai 40 acóve de rachiul de prune sî a speratu la mai multu, — se abonéza gratis.

I. P. invetiatoriu, la alegerea de deputatu a tienutu cu C. Gurbanu, propune de a i se tramite fóia gratis.

P. S. preotu, dsa are ipoteca 70 lantiuri de pamentu aratoriu, prenumera fóia, bani inse nu are pana la pasile cailorù.

T. C. invetiatoriu, se abonéza la fóia, tapsi'a de prenumeratiune inse nu i se intembla tocmai acum'a, pana nu-si va gata caruti'a cea fora cai, pentru care speréza, că dora va capetá dela statu unu premiu barem de diumetate cătu a spesatu cu gatirea acelei'a, — cere deci pana atunci fóia gratis.

I. H. preotu, fiindu-că in revolutiunea dela 48-49 dsa a fostu martore cu ochilari pana ce spendiurara ungurii pe Buteanu la Iosasiu, ca sî la unu preotu nationalistu sà i se tramita gratis.

I. S. preotu bogotanu mare, dsa prenumera fóia intréga cu totu pretiulu, ba se deobligă a subportá si spesele procesului in casu de procesu, numai cătu că doresce, ca fóia sà i se tiparésca cu potcove

de óra-ce dsa numai cu de aste mai scie silabisá.

P. Seracu, invetiatoriu de 40 de ani, lu aréta numele, sà fia priimitu intre abonanti ca — *seracu*.

Comun'a Baltele, ca sî corpu morale, dice, că dta i-ai fostu fiscalasius urbariale; deci sà-i transmiti fóia gratis.

L. E. notariu com., nu pôte prenumerá, că-ci nu s'a priimitu in preliminariulu bugetului com., altu-cumu neci pasiusiu nu are dela *De-bai-da*. . .

A. T. preotu, s'ar aboná cu tota anim'a, déra lu impedece urmatoriele gravamene: a) dsa e cu brâu rosiu sî ca unu atare, nu convine a ceti fóia humoristica, b) abstragandu inse dela impregiurarea, de sub punctulu a) mai adi primavéra i-a sterpit u iépa, pr'in ce s'a ruinatu cu totulu materialmente sî a-poi nu voiesce a-si mai face sî detorii. —

I. M. preotu, fiindu-că acum'a cáttra sinea anului cur. a-i tramisu toti nrii d'in fóia gratis, speréza, că vei continuá sî in viitoriu.

C. T. notariu, se abonéza, dér' bani nu are, in locu de parale inse va acuitá pretiulu de prenumera cu scoverdi de faina de malaiu, mangite cu untu de sementia de ludaia.

P. B. preotu, prenumera cu tota bucuria, pretiulu de abonamentu lu asemnéza d'in sum'a procesului de sub deregerea lui Gur'a Satului.

N. P. not. com. dsa e fetiorulu lui *Pap János*, se abonéza gratis, fiindu-că multe scrieti de pr'in tiér'a lui Pap János.

N. A. pretore cerc., pe bas'a statutelor „liberale“ magiare se abonéza gratis.

I. P. not. com. dice: „prima persona sum ego,“ a dôu'a: ferbli sî macao; dér totusi priimesce gratis.

I. St. not. cu toté, că i-am disu: frate de frate, brandi'a-e pe bani, 'sî-sustienè dreptulu naturale, adica gratis. . . .

Finea va urmá in 13 Decembrie 1885, deci pana atunci, placa fă ce-i face.

Hididisiu,

de lunga Cristă, nobilu de malaiu dulce.

Anecdote.

(*Cas'a austriaca.*) Unu sivabu, care se aflarea pentru prim'a óra in Vien'a, fusese condusu de unu ruda de alu seu vienesu pretotindenea, spre a-i areta toté zidirile monumentali. „Tóte-su frumose“, respunse 'n urma sivabulu, — „déra te rogu, aréta-mi tu mie unde sî care e *cas'a austriaca*?!”

(*Sà nu te sparri nemicu!*) Violinistulu renumitul *Vieuxtemps* in caletori'a sa artistica a avutu o intemplare neplacuta. Elu trase odata la unu rusu avutu, sî fuse surprinsu vediendu la cina sub mésa o massa négra ce avea ochi lucitori sî atientiti spre elu. „Nu te sparri nemica“, ii dîse domn'a casel, „e lupulu nostru celu negru, déra blandu ca ói'a.“ — Voindu *Vieuxtemps* sér'a sà se culce, éra i s'a aretat in apropierea sa acea massa négra. „Nu te sparri nemicu, e lupulu celu negru, sî ilu voiu duduí eu pre elu de a-ici,“ ii dîse servitorulu de casa. — In cea demanézia *Vieuxtemps* audise o impusicatura in curte. — „Ce va sà insemenace acea impusicatura?“ intrebă elu pre camerieriu. — „Nu te sparri nemicu,“ ii respunse camerieriul; „impusicara pre lupulu celu negru, că-ci adi nòpte a mancatu pre buclorulu nostru, de numai caltiunile au remasu d'in elu!“

Credinti'a femeiesca.

— Poveste d'in betrani. —

Intr'o dî, trecendu Pacal'a pr'intr'o padure désa, chiindu sî imilandu d'in cîmpoi, se 'ntelnî cu unu omu, 'nalitù cîtun paru de mazere sî natantocu, cumu-e mutulu mai voinicu.

— Da ce esci asiè de superatu, fartate, — lagraí Pacal'a, — dôra ti-ai mancatu lupii caprele, ha? —

Lasa-me amarului, nu me mai intrebă — respușe voiniculu, cu ochii plini de lacremi, — cà nu credu, sà-mi scii ajutá.

— Da déca — dîse Pacal'a — eà eu sum unu omu tare iscusit sî la multi am ajutat.

— Ei bine, ausculta déra. — Am o nevéstă, frumósa, ca unu puiu de iepure, sî buna, ca zam'a de gaina betrana. Dér' de-o vreme — bagu-séma a calcatu in urma rea, — biét'a mea nevéstă totu bolesce sî nu me sufere pe lunga ea. Însedaru am batutu calcea mansului pe la cîte vrajitorie sunt in lume; însedaru am chiamatu popi peste popi, cà sà-i faca slugibe, sî însedaru i-am cascigatu cîte sî mai cîte lécuri sî bobóne babesci sî tîganesci, — tôte, tôte-ai fostu fore lécu. In necasulu meu a-poi plan-su-m'am la frundia sî iérba, dér' nime nu mi-a sciutu da unu svatu bunu. Mai dilele trecute, re'ntorcedu de la o tîgana, carea scie da bine cu bobii, am aflatu unu flâcău la mine in casa, svatuindu-se cu nevéstă mea, — precum dîceau ei, — despre ból'a nevestei mele. — Acestu flâcău mi-a spusu, cà nevéstă mea are o ból'a mare, deci m'a svatuitu, ca numai decât sà plecu spre mare sî sà aducu apa de a-colo, cà ci ból'a muierii mele numai cu apa de mare se pote vindecá. „Asiè-e, barbate — dîse sî nevéstă mea plangendu — pléca la mare, cà eu sentiu, cà numai cu apa de acea me-'iou potè insenatosiá.“ Ce am avutu déra de-a face, decât sà auscultu svatulu celu bunu sî. — lasandu flâcăulu lunga nevéstă, ca sà aibe grige de dins'a, — sà iau lumea 'n capu sî sà plecu spre mare, ca sà aducu apa de lécu nevestei mele. — Déca déra, te tieni asiè omu cu minte, indrépta-me, pe unde asiè potè ajunge mai ingraba la mare?

Pacal'a, catielu viclénu, de locu precepù ból'a nevestei omului, deci i dîse:

— Ei, fartate, Domnedieu te-a indreptat in calea mea. Eu sum unu doftoru forte vestit in tótâ lnmea sî chiaru sî acum'a re'ntorcu de la o nevéstă, carea éra-sî avea ból'a, tocmai ca sî nevéstă ta, sî pe carea, cu mestesugulu meu, o sî pusei in petiore.

— O! alduiesca-te Domnedieu — lu intrerupse omulu necasit, — ajuta sî nevestei mele, cà ti-voiu da ce vei cere.

— Bucurosu — dîse Pacal'a cu sîretia — dér' trebe, sà te facu bagatoriu de séma, cà numai asiè ti voiu potè vindecá nevéstă, déca vei face ce ti-voiu spune eu.

— Te-auscltu, ca pre pop'a nostru — dîse omulu cu bucuria.

— Mai nainte de tôte asta, cà sî eu vindecu cu apa de mare, — dîse Pacal'a mai sioptindu, — dér' ca sà strabatemu pana la mare, trebue sà trecemu pr'in multe tieri sî 'mparatii; pr'in codrii cu balaurii, riuri de focu sî munti de ghiatia. Fiindu-câ

inse pe a-colo numai eu sciu drumulu, sî nu cumu-va sà sentia bidiganiele cele urite, cà sî tu esci cu mine, am sà te bagu intr'unu sacu, de unde, sà nu esî, pana nu-ti voiu dîce eu, sî a-colo ori ce-i audi, sà nu gramusdi un'a, — cà-ci altu-cumu de locu te-'oru papá balaurii.

— Bine, — dîse omulu hotarit — voiu face, precum dicî.

Atunci Pacal'a a scosu unu sacu golu d'in straitia sî bagandu pe omu in sacu. I'a luat umerulu sî a plecatu cu elu spre satulu in care d'cea omulu că locuiesce.

Pe drumu inse a trantit uacul de cîte-va ori la pamentu, urlându ca lupii sî facendu unu sgomotu inspaimentatoriu. Pe candu se înveli dî'a cu nîpteaua Pacal'a ajunse in satulu omului. A potutu fi pe la cin'a buna, candu Pacal'a, cu uacul in spate, ajunse la vrani'i omului d in sacu.

Pacal'a a intrat in ocolu.

Dér' la nevéstă cea bolnava nu se pré vedea semne, cà ar sî cine-va pe mórte, cà-ci pe vétr'a d'in tinda ardea unu focu strajnicu sî sforaiau crapitie cu sripturi sî lespedi de placinte.

— Buna sér'a sà vi deie Domnedieu! — dede binetie Pacal'a.

— A lui se fii — i respușe unu flâcău târsită dupa mésa, bendu rachiul d'intr'o plósca mare — da ce-ti trebue serantocule?

— Da sum unu bietu drumariu, sî inoptandu pe a-ici, v'asî rogá sà me lasati, ca sà me culcu pe-aici unde-va — dîse Pacal'a cu smerenia.

— N'avemu locu pentru cersitori — se restí flâcăulu cu mania — cara-te de a-cí, pana nu-ti croiescu cu sbiciulu vr'o duóe.

Pacal'a se facu superatu sî esî afora, dér' in curte sî-imflă cîmpoile cantandu un'a de jocu

Audiendu nevéstă sunetulu de cîmpoi i veni voia de jocu, deci esî in pragulu tîndei sî strigă:

— Mâi cîmpoiesiu, vin'o 'ncóce, cà-ti dàmu salasiu peste nîpte.

Pacal'a intră a-poi in casa, asiedià sâculu dupa usiá sî incepù a cantá d'in cîmpoiu.

Pana ce Pacal'a cantá, pana atunci nevéstă intinsa o mésa, implendu-o cu felu de felu de mancari sî beuturi, a-poi se puse sî ea la mésa lunga flâcău, sî mancara sî beura amenduo, ca tîganulu in raiu.

Dupa ce se saturara de tôte sî mai alesu dupa ce plósca se golise binisoru, incepù nevést'aa chioti astu-feliu:

„Uiuiu, ce bine-mi pare,
Cà s'a dusu mutulu la mare,
Ca sà-mi potu petrece bine,
Cu estu dragu de lunga mine.“

Da Pacal'a de a-colo d'in unghetiu inca sună:

„Ausculta Ioane-alu meu,
Ce dice betégulu teu“ . . .

— Vai mance-te lupii hotiu sî talhariu — se restí ibovniculu cîtra Pacala sî tragendu-i o palma — da cum cutedi a chiui astu-feliu, cà de locu te sugrumu.

Nevést'a de alta parte inca lu injurá, ca sà nu mai cutedie a cantá astu-feliu.

— D'a-poi, alduiesca-ve Domnedieu, — dîse Pacal'a doiosu, — vedi cà asiè-e dîcal'a pe la noi.

Dupa unu restempu 'ore-care incepù ibovniculu a chiui:

„Uiuiu ce bine-mi pare,
C'am manatu prostulu la mare,
Ca să-mi potu petrece bine,
Cu mandruti'a d'unga mine.“

Pacal'a érasî se scapă și dîse:

„Asculta ortace-alu meu,
Ce dîce pretenulu teu“ . . .

Ibovniculu deci éra sarí la dinsulu și-i trase d'oué
palmi și-lu amenintia, că-lu scôte afore.

— D'a-poi, că asiè-e dîcal'a pela noi — se ape-
rá Pacal'a.

Intr'unu tardiu nevésta érasî se insufleti și chiuí:

„Uiuiu ce bine-ni pare,
Că s'a dusu mutulu la mare,
Ca să potu petrece bine,
Cu estu dragu de lunga mine.“

A-poi scolandu-se de dupa mésa se puse la jocu
cu ibovniculu, și-au totu jocatu și-au totu chiuítu,
candu de-o data Pacal'a incepù de nou:

„Asculta ortace-alu meu,
Ce face betégulu teu,
Ia briciagulu,
Crépa saculu,
Că de usia-e grigea mea“ . . .

Sí cum rostí aceste, barbatulu taià saculu și esí
de dupa usia, luandu nevést'a la jocu tiganescu, éra
Pacal'a puse man'a pe ibovnicu, și mi-ti l'a tieselatu
pana i-a trecutu voi'a de a mai amblá pr'in satu.

Franz Hoffmann **Edictu.**

Se curentéra diplóm'a avocatiale a unui procuroru re-
gescu, perduta mai dîlele trecute.

Acea diplóm'a este cu atâtu mai preținuita, cu cătu că de
o parte fore ea, stapanulu ei, neci că poté fi denumitul de pro-
curoru regescu, ér' de alta parte, că acea diplóm'a s'a eastigatu
cu multu sacrificiu și numai dupa absolvirea matematicei d'in
Caran Siebesiu.

Dreptu ce, afatorulu, va capetá în semnu de remunera-
tiune, o pele de urșu, ce-lu va impusicá unu romanu bra care
in muntele Micu.

Herr Kulotz,

vitia de sivabu, adi magiaroru incarnatu,
dér' iubitoriu de fasole romanescă.

Talmesiu-balmesiu.

(§.) Amu priimitu, dreptu colegialitate, „Calen-
darinulu lui „Cocosiu rosiu“ pentru anulu 1876.“ cu
multe icóne depe natura cioplite și necioplite.

In sfîrșit „Cocosiu rosiu“ nrulu 43. amu cintu de-
spre elu, că este „unu capu de opera“, éra noi, tie-
nendu-ne de burta, d'in anima și minte venimu a mar-
turi, că mai bine disu, este „**o opera de capu**“!

Noi anulu acest'a n' amu scosu pre alu nostru
pentru anulu viitoriu.

Dér' tocmai să-lu fimu scosu, invitâmu pre toti
acei carturari și corturari, cari in dîlele ceste amare
precum și in cele ale viitorului anu, cari au să fia și
mai amare, dorescu a-si face unu bunu chieșu, să și-lu
traga dela redactorulu lui „Cocosiu rosiu“ cu 50 cruce-
ri la mana, ca să elu, sormanulu, să capete chieșu a
mai continuá nărodiile sele.

(§.) Pe exemplariulu d'in „Gur'a Satului“, ce este
in casanari'a lui Iuonu d'in A. dupa antaiulu Talmesiu-
balmesiu d'in nrulu 47., unde amu fostu combatutu

modulu celu ciarlatanu de anonsarea deschiderei unei
noué negotiatorie romanesce, — o mana necunoscuta
(dupa trasurele scrisorei se da cu socotél'a a fi auto-
riul amiculu nostru Pupolu) a facutu cu cerus'a urma-
tóri'a notitia „*de ce n'a anonsatu si in G. S.?*“

Va să dica: a lasatu să se intieléga, că ast'a ar fi
fostu motorulu combaterei nôstre, și nu celu alu mora-
lului.

Pe candu amiculu nostru celu iubitu s'a potutu
convinge pe deplinu, că acea negotiatoria cu căte-va
septemanii mai inainte a fostu de 3. ori anonsata in
colonele diurnalului nostru și dupa anonsarile nôstre
numai s'a facutu publicarea in „Albin'a.“

Marsîava resbunare dela amiculu nostru celu pré
bunu, pré inteleptu, și pré circumspectu!

Ei déra ce o să-i faci, candu bine se scie, că *pix-
m'a și resbunarea, ca patime peccatóse, sunt fruc-
tele intunerecului!*

Asfè, asfè, frate, „si tacuisses, philosophus, man-
sisses!“

(§) Câpâii liberalilor au càlbedîtu audiendu,
că nenea Acsente s'a alesu deputatu dietale in cer-
culu alu duoile d'in scaunulu Orestiei, și deci acum'a
— de frica, că nanasiulu rebelilor pote ii va con-
turbâ in cioroborulu loru, — stau să capete și o léca
de stropsiela. Spre liniștirea jupaniei loru, inse avemu
să facem cunoscutu, că Acsente inca nu crede a fi so-
situ tempulu, candu va avè să mérge la dinsfi, spre a
li face vediut'a cuvenita.

Sórtea literatului romanu, care tempulu te-
neretielor sele și l'a petrecutu cu bazacontile: a
face studii și cu scrierile sele a lumind pre
poporu!

Magazinulu lui „Gur'a Satului“

Taber'a ungurésca d'in romani de pe la alegerile de deputati dietali d'in Ungari'a și Transilvania.

Acestu quotlibet compusu parte d'in voluntari, parte d'in cei prinsi cu funea, se publica spre scire și acomodare. Lasa văda lumea: cine sunt acei, cari cu votulu loru au trantit partit'a nationale romana la petioarele fratilor nostri magiari, respectivaminte au lovitu in ea, spre a o blamă și sgudui.

Spre acestu scopu, să ca acestu cupletu să fia completu, rogămu pre conducatorii d'in cele-l-alte, districte ca să ni comunice listele de votare, deosebindu pre romani, pentru a-i cunoscere.

(Urmare.)

In districtulu Aradului.

C.) cerculu alegatoriu alu Radnei.

Candidati: alu partitului nationale opositional, Iosifu Belesiu, protopopu gr. orientale alu tractului Totvaradiei, deputatu in sinodulu eparchiale alu Aradului și in congresulu nationale, și asesore la consistoriul metropolitanu apelativu, — și alu partitului liberale guvernamentale ungurescu, Colomanu Biró, proprietariu mare d'in Aradu, altu-cum necunoscutu la mass'a poporului d'in cercu.

Voturile romanilor pentru magiarulu invingatoriu, Colomanu Biró, și contr'a candidatului nationale au fostu urmatörile:

(Urmare.)

d.) d'in comun'a Minisiu: ¹⁵⁾

- 1.) Franciscu Butiuc'a not, com. ¹⁶⁾
- 2.) Vasiliu Siaranu, economu.
- 3.) Petru Casapu,
- 4.) Onu Draghiciu,
- 5.) Lazaru Crasnicu, ¹⁷⁾
- 6.) Ioti'a Bodea,
- 7.) Filipu Serbu ¹⁸⁾
- 8.) Vasiliu Némétiu, ¹⁹⁾
- 9.) Teodoru Rusand'a,
- 10.) Petru Barbateiu,
- 11.) Mihaiu Crasnicu ²⁰⁾
- 12.) Lazaru Draghiciu,
- 13.) Georgiu Babol'n'a, ²¹⁾
- 14.) Teodoru Bradénu,
- 15.) Ioanu Ladariu,
- 16.) Petru Siaranu,
- 17.) Mitru Crasnicu, ²²⁾
- 18.) Teodoru Brasiovanu,
- 19.) Mitru Simeonu,
- 20.) Mitru Dragosiu, ²³⁾

¹⁵⁾ Cu vinulu celu bunu, bunu, care de altmintera inca e unu factoru principalu pe la alegeri. . . . Se vede, că a morit pop'a Nicolae (Popoviciu), că ei comun'a remase prada la căti toti.

Red.

¹⁶⁾ Fetiorn de tréba; in vremuri anguresci e unguru, și in vremuri romanesci e romanulu celu mai mare. Va să dica se pricepe la — politica.

Red.

¹⁷⁾ Crasnicu, care fugă de baserică, că draculu de tameia.

¹⁸⁾ Numele de Serbu se trage d'in latinesculu „servus“, ce insémna *sluga la stapanu*. Astă este.

Red.

¹⁹⁾ Da, da: nemții tienu cu ungurii.

Red.

²⁰⁾ Inca unu crasnicu, care nu-si tiene rondulu basericiei sele.

Red.

²¹⁾ Nu cumva si-deduce originea d'in sementia celor ce au facutu turnul Babilonului, unde să-ai amestecatu limbele?!

Red.

²²⁾ Este crasnicu pentru partid'a Biró-iana va fi trebuindu să tragă clopotulu într'o ureche.

Red.

²³⁾ Ilustre Dragosiu, fundatorele alu domniei romanesci d'in Moldov'a, poftim aici ai unu stranepotu!

Red.

21.) Simeone Miculiti'a, "

22.) Petru Betran'a, "

23.) Ioanu Danila, ²⁴⁾ "

24.) Onu Petă, ²⁵⁾ "

25.) Mitru Betrana, ²⁶⁾ "

26.) Nicolau Hurde,

27.) Stefanu Tieciu,

28.) Demetriu Stoianu,

29.) Teodoru Oprénu,

30.) " Dragosiu,

31.) Georgiu Rotariu, ²⁷⁾ "

32.) Ioti'a Bodea,

33.) Petru Rusand'a,

e.) d'in opidulu Giorocu: ²⁸⁾

o

f.) d'in comun'a Cuvinu:

1.) Stefanu Grecu, ²⁹⁾ economu,

2.) Teodoru Mond'a,

3.) Georgiu Tetul'a,

4.) Petru Mosiu,

5.) Nic'a Dabu,

6.) Ioti'a Ned'a Serbu,

7.) Nicolau Bradénu,

8.) Lazaru Popoviciu, ³⁰⁾ "

9.) Mitru Iliesiu,

10.) Ioti'a Ios'a,

11.) Petru Tetul'a,

12.) Vasiliu Serbu, prim. comun. ³¹⁾

13.) Isai'a Mont'a, notariu ³²⁾

²⁴⁾ Este, ca protoculu Danila, inca a ajunsu in gur'a leiloru.

Red.

²⁵⁾ Nume frantuzesen, insémna „micu—la sufletu.“

Red.

²⁶⁾ Fetioru de betrana, dăr' totu nu e de baba.

Red.

²⁷⁾ Care face „rôle tiganesci“?

Red.

²⁸⁾ Poftim, nude nu esiste nici o conducere nationale! Căti romani au mersu la urna toti au votatul pentru partid'a năște, era pentru adversari a remas o—o.

Red.

²⁹⁾ Scii, bade, ce insémna d'in latina:

„graeca fides,

„nulla fides?“

Red.

³⁰⁾ Carturariu și are frate popa in Otlač'a.

Red.

³¹⁾ La coda.

Red.

³²⁾ Sf iindu- că partid'a Biró-iana a invinsu, era cea nationale s'a trantit la pamant, ore „Esai'a dantiucse“?

Red.

g.) d'in comun'a Berzav'a:

1.) Mihaiu Rasăc'a, economu.

2.) Zenoviu Donec,

3.) Iosifu Banatanu,

4.) " Balanu.

5.) Ghiti'a Munténu,

6.) Pahomiu Ardelenu,

7.) Petru Gruiciana,

8.) Sinesiu Stepanu,

9.) Teodoru Socostanu,

10.) Trandafiru ³³⁾ Dehelénu, economu.

11.) Spiridonu Terbe,

12.) Ioanu Plesiu,

13.) Acente Balténu,

14.) Constantinu Lapedatu, ³⁴⁾ "

15.) Georgiu Gruiciana,

16.) Iosifu Dehelénu,

17.) Acatiu ³⁵⁾ Mihailoviciu, not. com.

h.) d'in comun'a Odvosu: ³⁶⁾

1.) Ioanu Chelmacanu, economu.

2.) Anania Spatanu,

3.) Vasiliu "

4.) Traila Socostanu,

5.) Nicolau Crasiovianu,

6.) Leontiu Dubesténu,

7.) Milentiu Suciu,

8.) Onitia Crasiovianu,

9.) Traila Spatanu

10.) Constantinu Tomescu,

11.) Paulu Cosm'a,

12.) Vasiliu Dubesténu,

13.) " Crasiovianu,

14.) Teodoru Moldovianu,

15.) Iacobu Spatanu.

(Se va urmá.)

³³⁾ Frumosu Trandafiru romanescu in pamentu ungurescu!

Red.

³⁴⁾ — De noi? Frumosu.

Red.

³⁵⁾ Adica-te e acatiatu de ei!

Red.

³⁶⁾ Unde paroculu locului e fratele candidatului nostru national. Să de a-ici pentru partid'a poporului numai 12. era pentru partid'a domnășea an fostu 15. Mari amagiri au trebuitu să vina la cale pentru scădere unui rezultat atât de abnormale ca acest'a!

Red.